

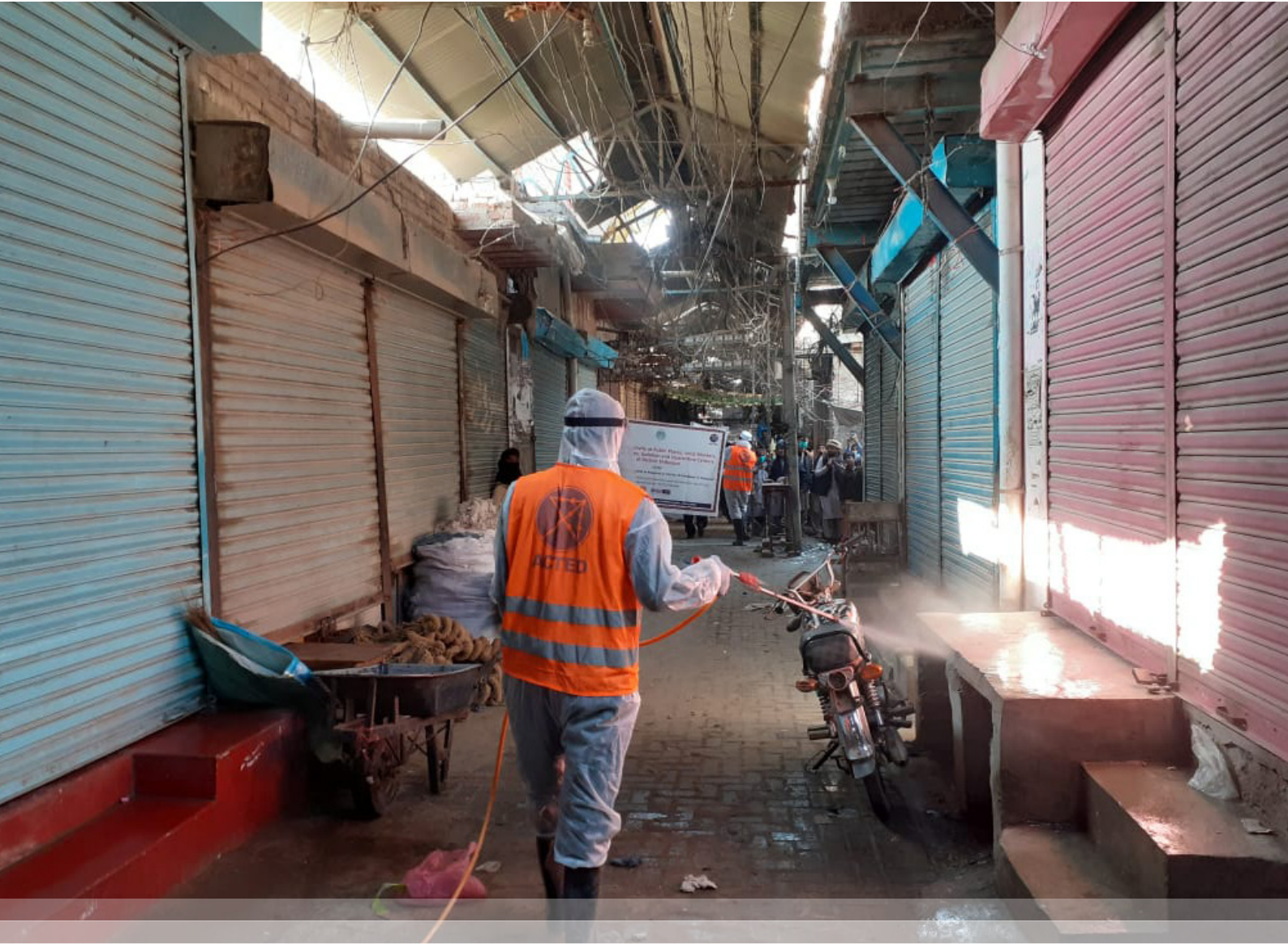
گزارش کاری گروپ پالیسی بشردوستانه: خلاصه اجرایی.

# کووید-19: ضرورت برای محلی سازی

## مطالعه موردی افغانستان و پاکستان

ذکی الله، سعیدالله خان و ایراندا ویجی ویکراما

جون 2021



خوانندگان می توانند از این مطالب برای نشریات خویش نیز استفاده نمایند تا زمانی که از آن استفاده تجاری نمایند. در بدل آن تقاضای تصدیق منبع و یک کپی از نشریه مذکور را دارد. از خوانندگان تقاضا داریم تا برای استفاده آنلاین از این مقاله به منبع اصلی در وبسایت ODI مراجعه نمایند. نظریات ابراز شده در این مقاله مربوط به شخص مؤلف می باشند و لزوما نمایندگی از دیدگاه های ODI یا شریکان ما نمیکند.

این اثر تحت جواز CC BY-NC-ND ۴٫۰ می باشد

چگونه استناد شود:

Ullah, Z., Ullah Khan, S. and Wijewickrama, E. (2021) Covid-19: implications for localisation. A case study of Afghanistan and Pakistan. HPG working paper: executive summary. London: ODI (<https://odi.org/en/publications/covid-19-implications-for-localisation-a-case-study-of-afghanistan-and-pakistan>).

عکس روی جلد: پاک کاری و ضد عفونی کووید-۱۹ در مارکیت گرهی یاسین در منطقه شکارپور، سند، پاکستان. امتیاز: سید عاطف شاه/ACTED

تیم تحقیق بدینوسیله از تمام کسانی که در این مقاله سهم داشتند به شمول بازیگران ملی و بین المللی در افغانستان و پاکستان که در تحقیق مذکور اشتراک نمودند اظهار سپاس و تشکر می نماید، همچنان از ویرایش گران همکار که دیدگاه های خویش را به اشتراک گذاشتند و اعضای گروه پالیسی بشردوستانه (HPG) که در زمینه بهترسازی گزارش ما را حمایت نمودند صمیمانه قدردانی می شود. سپاس از لورا مرتیشنگ (HPG) برای مدیریت پروژه، الینور دیوی (نهاد مشاوره بشردوستانه (HAG)) برای تصحیح و آماده چاپ کردن این مقاله و هانا بس (HPG) برای طراحی و نشر.

تیم تحقیق: ایراندا ویجیکراما و ناتانیل رز از HAG؛ زکی الله، سعید الله خان و محمد هارون از کمپنی مشاوره دهی Glow لمتد (Pvt).

ویرایش گران همکار: داکتر محمد کاشف سعید، هماهنگ کننده، Development Action Cell، دانشگاه پشاور؛ نیکولاس راس، مدیر پروژه، ساموئل هال، افغانستان؛ سعیده عظیمی، محقق بین المللی، ساموئل هال، افغانستان؛ و ویرونیک بارلیت، همکار ارشد تحقیق، HPG.

## درباره این مقاله

منحیث بخشی از تحقیق در حال جریان درباره چگونگی تأثیر کووید-۱۹ در محلی سازی کمک های بشردوستانه، HPG از همکاری موسسات مشوره دهی HAG و Glow استفاده کرد تا این تحقیق و مطالعه را در افغانستان و پاکستان به انجام برساند. هدف این مطالعه بررسی تأثیر کووید-۱۹ در تغییر جهت بسوی اقدامات بشردوستانه بیشتر تحت رهبری محلی در این کشورها و در مجموع پیامد های بالقوه مرزی برای سکتور مذکور به شکل کلی می باشد. گزارش کامل به زبان انگلیسی در زیر قابل دسترس میباشد: <https://odi.org/en/publications/covid-implications-for-localisation-a-case-study-of-afghanistan-and-pakistan>

## درباره مؤلفین

زکی الله در سازمان مشوره دهی Glow لمتد (Pvt) یک تیم لیدر می باشد.

سعید الله خان مشاور اصلی در موسسه مشوره دهی Glow لمتد (Pvt) می باشد.

ایراندا ویجی ویکراما در گروه مشوره دهی بشردوستانه (HAG) یک لیدر می باشد.

## درباره موسسه مشوره دهی Glow لمتد (Pvt) و گروه مشوره دهی بشردوستانه

موسسه مشوره دهی Glow، مستقر در پاکستان، یک نهاد پیشتاز ملی است که راه حل های عملی و حمایت اجرایی ساحوی برای تمویل کنندگان، موسسات اجرا کننده همکارشان و موسسات تحقیقاتی فراهم می کند. Glow بیش از یکصد ماموریت نظارت و ارزیابی (M&E) را منحیث نهاد ثالث به انجام رسانده است.

گروه مشوره دهی بشردوستانه (HAG) در سال ۲۰۱۲ به هدف ارتقاء دست آوردها و فعالیت های بشردوستانه در آسیا و اقیانوس آرام تاسیس شد. HAG که به حیث یک تصدی اجتماعی تاسیس شده است، فضای بی نظیری برای تفکر، تحقیق، مشاوره تخنیک و آموزش فراهم می کند که به بهبود فعالیت های بشر دوستانه کمک می کند.

## خلاصه اجرایی

از ابتدای سال ۲۰۲۰، در سراسر جهان، محدودیت ها و خطرات کووید-۱۹ بازیگران بین المللی را مجبور به تمرکز بیشتر بر محلی سازی بیشتر از روی ضرورت تا انتخاب، کرده اند. در افغانستان و پاکستان، مریضی همه گیر کووید-۱۹ این امکان را دارد که به موقع روند محلی سازی را تقویت کند، اما تا به امروز به دلیل نابرابری های تثبیت شده قدرت، این تغییر جزئی بوده است. در جریان این همه گیری، توانایی دسترسی به جوامع محلی که دسترسی به آنها دشوار است به یک مسئله اصلی تبدیل شد - موسسات محلی و داخلی (LNO) با ظرفیت دسترسی به جوامع آسیب پذیر اعتبار بیشتری کسب کردند و از حمایت بیشتری برخوردار شدند. با این حال، این امر بدون تغییر ساختاری به وجود آمد تا مرکزیت موسسات محلی و داخلی را در پاسخدهی نشان دهد.

کووید-۱۹ با اتخاذ شیوه های جدید کاری، نقش مثبت موسسات محلی و داخلی در مدیریت پاسخدهی های بشردوستانه در پاکستان و افغانستان و تقویت پاسخ های محلی را برجسته کرد. نکته مهم این است که، در جریان همه گیری فاند موسسات داخلی و محلی افزایش پیدا کرد، اما نه در مقیاسی که سهم واقعی آنها در پاسخ دهی به همه گیری به رسمیت شناخته شود. موسسات محلی کوچک به ندرت به فاند بیشتر دسترسی پیدا کردند در عوض، موسسات غیردولتی بین المللی (INGO) مشارکت با موسسات داخلی با ثبات تر یا بزرگتر را ترجیح می دادند. در حالی که کار از راه دور فرصت هایی را برای افزایش مشارکت ایجاد کرد، این دستاوردها هنوز تحت تأثیر نابرابری های دیجیتال قرار داشتند.

همانطور که سکتور بشردوستانه برای پاسخگویی به نیاز روزافزون و تغییر الزامات عملیاتی کار می کند، همه گیری فرصتی مهم برای انتقال به یک مدل پاسخ محلی تر در این کشورها ارائه می دهد. در حالی که چالش های قابل توجهی در هر دو زمینه باقی مانده است، بومی سازی به عنوان یک اصل مهم در مسیر پیش رو تبدیل شده است و بر روی حرکت جهانی در این زمینه استوار شده است. با این حال، باید دید آیا تمایلی برای ایجاد تغییرات اساسی و گسترده در سطح سیستم وجود دارد که در طولانی مدت منجر به یک مدل پاسخدهی مرتبط با شرایط و تحت رهبری محلی شود.

## یافته های کلیدی

پیشرفت در راستای اقدامات بشردوستانه که به شکل محلی رهبری می شود در افغانستان و پاکستان در شرایط کووید-۱۹ مشهود بود. با این حال، افزایش نقش و اتکاء به شرکای محلی و ملی در ارائه کمک های بشردوستانه در این کشورها با سطوح مناسب بودجه یا انتقال رهبری و مسئولیت تصمیم گیری مطابقت ندارد.

به رسمیت شناختن بازیگران بشردوستانه و نقش های جامعه مدنی: همه گیری باعث شده نقش حیاتی بازیگران بشردوستانه - به ویژه جامعه مدنی - در دستیابی و حمایت از جوامع آسیب دیده بیشتر به رسمیت شناخته شود. در هر دو کشور، که فضای مدنی در حال کاهش بوده است، دولتها انعطاف پذیری بیشتری برای بازیگران بین المللی و محلی / داخلی برای ارائه حمایت مربوط به کووید-۱۹ هر چند به صورت موقتی، فراهم کردند. این افزایش به رسمیت شناختن همچنین فرصت هایی را برای مشارکت موسسات داخلی با سکتور خصوصی برای حمایت از جوامع ایجاد کرده است.

انکای بیشتر بر سازمان های محلی و کارمندان محلی: همه گیری به طرز قابل توجهی نقش بازیگران موسسات محلی و داخلی و همچنین کارمندان محلی را در موسسات بین المللی افزایش داد. از آنجا که محدودیت های سفر به دلیل همه گیری، دسترسی بین المللی به جوامع را کاهش داد، موسسات داخلی و محلی ها در ارائه کمک های بشردوستانه به شرکای اصلی تبدیل شدند. موسسات محلی و داخلی توانستند از ریشه ها و شبکه های محلی کارمندان و رضاکاران خود برای دسترسی و انسجام جامعه استفاده کنند. همزمان با آن، بازگرداندن کارمندان بین المللی به وطن شان به خاطر شرایط کووید-۱۹ یا دور کاری آنها به این معنی بود که کارمندان محلی در موسسات بین المللی ملزم به پذیرش مسئولیت های اضافی، بیشتر به صورت موقت بودند. برای رسمیت بخشیدن به نقشها و مسئولیتهای اصلی به کارمندان محلی و موسسات داخلی و محلی تلاش بیشتری لازم است.

موسسات محلی و کارمندان محلی بیشتر در معرض خطر هستند: محدودیت های سفر و اقدامات ایمنی کووید-۱۹ موسسات بین المللی مسئولیت و خطر بیشتری را متوجه موسسات داخلی و محلی و کارمندان محلی در هنگام انجام فعالیت های ساحوی ساخت. در حالی که بازیگران بین المللی حمایت بیشتری از ساختارهای جهانی خود در زمینه مدیریت و سازگاری با خطر کووید-۱۹ داشتند، موسسات داخلی و محلی و کارکنان آنها (اکثراً) مجبور بودند

با منابع محدود موجود، موجودیت خود را حفظ نمایند. به عنوان پاسخ دهندگان خط مقدم در جریان همه گیری کووید-۱۹ و فراهم کننده کمک های بشردوستانه در ساحه، موسسات داخلی و محلی فاقد منابع کافی برای تهیه تجهیزات و وسایل ایمنی برای کارمندان خود بودند، و خطرات افزایش یافته به اندازه کافی در فاند دریافت شده آنها منعکس نشده بود. به خصوص در افغانستان، این امر در یک شرایط امنیتی از قبل چالش برانگیز صورت گرفت.

**توزیع فاند به طور قابل توجهی منحرف شد:** در حالی که همه گیری شاهد افزایش در بودجه کلی بوده است، اما برای تأمین نیازهای روز افزون کافی نبوده است. بیشتر فاند ها به سازمان ملل متحد و سازمانهای بین المللی اعطا شد که به نوبه خود شراکت با سازمانهای بزرگ ملی را افزایش دادند، که خود شاهد یک رشد مالی بودند. بخش کمتری از فاند - ۶٪ در پاکستان (از ۱۵۰ میلیون دالر) و ۳٪ در افغانستان (از ۷۰۴ میلیون دالر) - به طور مستقیم، یا تا حد امکان به طور مستقیم در سال ۲۰۲۰ به موسسات داخلی و محلی منتقل شد.

**موسسات داخلی و محلی کوچکتر با چالش های بیشتری روبرو شدند:** در حالی که عموماً موسسات داخلی و محلی نسبت به شرکای بین المللی خود با چالش های بیشتری روبرو بودند، تجارب در موسسات داخلی و محلی یکسان نبودند. ما متوجه شدیم که موسسات داخلی و محلی بزرگتر با ثبات مالی، دامنه عملیاتی، شبکه های دولتی و شراکت های قبلی وسیع تر نقش خود را با پروژه های بیشتر و برخورداری از فرصت های تأمین فاند بیشتر، گسترش داده اند. موسسات داخلی و محلی کوچکتر به نسبت خطراتی که در سطح ساحه متحمل شدند، فاند متناسبی را دریافت نکردند. بیشتر فاند دریافتی توسط سازمانهای محلی و جامعه محور کوچکتر از چندین لایه فیلتر گذشته بودند که عمدتاً از سازمانهای بین المللی تشکیل شده بودند.

**افزایش رویکردهای دورکاری (Remote Working):** کووید-۱۹ باعث شد که رویکردهای دورکاری برای هماهنگی و نظارت به عنوان روش های اساسی کار ایجاد شوند. این امر سبب افزایش فرصت های مشارکت، بخصوص برای موسسات داخلی و محلی گردید. اما کاهش مشارکت شخصی برای بازیگران محلی همچنان یک چالش است، زیرا مشارکت شخصی در چگونگی ایجاد روابط و اعتماد اهمیت دارد. بعلاوه، تأمین برق و دسترسی به اینترنت ضعیف (به ویژه در مناطق روستایی و اکثر مناطق افغانستان) استفاده از مزایای هماهنگی آنلاین را برای موسسات داخلی و محلی دشوار می کند. رویکردهای نظارت از راه دور (مانند نظارت شخص ثالث از طریق موسسات محلی) مقرون به صرفه تر و موثر تر در نظر گرفته می شوند، و توقع می رود شرکای محلی در آینده نقش بیشتری در این زمینه داشته باشند.

**رهبری قوی بین المللی:** با روی آوردن به جلسات آنلاین، کووید-۱۹ فرصت های بیشتری برای شرکت موسسات داخلی محلی و داخلی در مجامع هماهنگی فراهم کرد، اما نقش های رهبری همچنان در اختیار بازیگران بین المللی باقی ماند. سازمانهای بین المللی همچنان بر ساختارهای هماهنگی بشردوستانه تسلط داشتند و موسسات داخلی و محلی کمترین نقش را در تصمیم گیریهای اساسی در این بخش داشتند. با این وجود، مجامع هماهنگی موسسات غیردولتی (NGO) در هر دو کشور همچنان نقش بیشتری در حمایت از افزایش نمایندگی، بهبود هماهنگی و شریک سازی معلومات بیشتر بین همه بازیگران دارند.

**رویکردهای تقویت ظرفیت ناکافی بودند:** فعالین محلی معتقدند که شرکای بین المللی به اندازه کافی نیازهای ظرفیت سازی شان برای گذار به یک مدل پاسخدهی تحت رهبری محلی حمایت نمی کنند - با توجه به افزایش مسئولیت و ریسک پذیری موسسات محلی و داخلی، این یک نگرانی عمده است. آموزشهای آنلاین، فرصتهای بیشتری را برای کارمندان محلی سازمانهای بین المللی و برخی موسسات محلی و داخلی برای ارتقاء مهارت ها ایجاد کرده است.

## توصیه ها

فرصت ها برای پیشبرد واکنش های بشردوستانه تحت رهبری بازیگران محلی که در نتیجه شرایط کووید-۱۹ ظاهر می شوند و همچنین در یک منظر کلی تر، در زیر ارائه شده اند. هدف اینها حمایت از تغییرات درازمدت در کل سیستم برای ایجاد یک مدل بشردوستانه فراگیرتر و تحت رهبری محلی می باشد. تطبیق این اقدامات نیاز به رهبری، سرمایه گذاری و تعهد از سوی تیم های بشردوستانه کشوری (HCTs)، بازیگران بین المللی و تمویل کنندگان، در همکاری نزدیک با موسسات داخلی و محلی دارد.



برای القاء مرتبط بودن و مالکیت بیشتر، مهم است که به بازیگران محلی فرصت داده شود تا اولویت ها و تعهدات محلی متناسب با شرایط خاص کشور را مشخص کنند. این را می توان از طریق یک مکانیزم اختصاصی تحت رهبری محلی (مانند یک گروه کاری) به عنوان بخشی از ساختار هماهنگی بشردوستانه هر کشور (با منابع متعهد) مدیریت کرد. این نهاد همچنین می تواند تطبیق فعالیتها را رهبری کند و همچنین پیشرفت کاری را به تیم کشوری امور بشردوستانه و سایر نهادهای ناظر گزارش دهد.

### شراکت متنوع و با کیفیت

- بازیگران بین المللی باید دیتا بیس شرکای اجرا کننده خود را متنوع تر کنند تا موسسات داخلی و محلی بیشتری - به ویژه موسسات محلی کوچکتر - در آن گنجانده شوند. این باعث می شود سازمان های محلی و داخلی بیشتری بتوانند در این فضای کمک های بشردوستانه که در حال خوردتر شدن است فعال باشند بعلاوه، این کار باعث می شود شرکای قابل اعتماد بیشتر با دسترسی بیشتر برای استقرار فوری در موقعیت های پاسخ بشردوستانه فراهم شوند
- بازیگران بین المللی باید عدم توازن قدرت را که در حال حاضر وجود دارد در نظر بگیرند و اطمینان حاصل کنند که یک رویکرد مبتنی بر اصل مشارکت اعمال می شود (مانند اصول مشارکت چهارچوب جهانی بشردوستانه)<sup>1</sup>.

### تخصیص فاند متنوع

- توجه ویژه باید به شناسایی و رفع موانع باشد که مانع سازمانهای محلی کوچکتر برای دریافت فاند با کیفیت میشود.
- تمویل کنندگان باید سهم خاصی از فاند خود را مستقیماً به موسسات داخلی و محلی اختصاص دهند، مثلاً کمک های مالی خود را به صندوق وجوه اشتراکی کشوری (Country-Based Pooled Funds-CBPF) اختصاص دهند. این اطمینان می دهد که برخی از فاند ها مستقیماً به موسسات داخلی و محلی می رود و وابستگی آنها به بازیگران بین لملی را کاهش می دهد. این امر همچنین به آنها امکان انعطاف بیشتر در طراحی پروژه ها برای تأمین نیازهای محلی را می دهد.
- تمویل کنندگان باید متعهد شوند که همان شرایط تامین فاند تخصیص نشده و قابل انعطاف را که برای بازیگران بین المللی تعیین می کنند را برای موسسات داخلی و محلی نیز فراهم کنند از جمله شرایطی که فاند از طریق يك نهاد واسطه ارائه میگردد. با این کار موسسات داخلی و محلی می توانند مصارف اداری خویش را تامین کنند.

### رهبری تقویت شده ملی/محلی

- یک رویکرد همه شمول ایجاد شود تا تضمین کند که نمایندگان موسسات داخلی و محلی در مجامع مختلف بشردوستانه میتوانند نقش های رهبری را به عهده بگیرند. این امر را میتوان با موظف ساختن نهادهای هماهنگی برای اختصاص دادن بعضی نقش های رهبری برای موسسات داخلی و محلی انجام داد. نمایندگان موسسات داخلی و محلی میتوانند برای این وظایف (با شرایط معین) توسط اعضای آن مجمع خاص یا مجامع هماهنگی موسسات داخلی و محلی ها انتخاب شوند.
- نقش های در حال افزایش محوله به موسسات داخلی و محلی ها و نهاد های هماهنگی در دوران کووید-۱۹ (مانند انجام جلسات هماهنگی به صورت آنلاین و باز گذاشتن جلسات برای مخاطبان بیشتر) باید گسترده تر شوند نه برعکس.

### مجامع هماهنگی همه شمول

- برای مباحثات، مکانیزم های هماهنگی چند زبانی معرفی شود تا اشتراک کنندگان تشویق به صحبت به زبان محلی شوند. این راهکار اشتراک کنندگان را تشویق مینماید تا با اعتماد بیشتر نظریات خویش را ارائه داده و در تصمیم گیری مشارکت نمایند.
- استفاده رو به افزایش تکنالوژی به علت کووید-۱۹ باید ادامه داشته و تشویق شود (در جایی که میسر است) تا هزینه و زمانی که برای اشتراک در جلسات لازم است کاهش یابند.

## تقویت ظرفیت موسسات داخلی و محلی

- بازیگران بین المللی باید متعهد به رویکردهای ارتقاء ظرفیت درازمدت و با ثبات برای شرکای موسسات داخلی و محلی خویش باشند تا آنها قادر شوند پروژه های پیچیده بشردوستانه را طراحی و اجرا کرده و مستقلانه مدیریت نمایند. این راهکار ها باید بر اساس مدل های موجود ساخته شوند (مانند برنامه یکجا سازی نهاد هماهنگ کننده امداد و توسعه برای افغانستان (ACBAR)، و با همفکری متقابل موسسات داخلی و محلی توسعه یابند. برای حمایت از برنامه ریزی دراز مدت، تمویل کنندگان باید یک نقش توانمند ساز مهم را ایفا نمایند.
- برنامه های ارتقاء ظرفیت برای سازمانهای کوچکتر محلی در زمینه بهترسازی پروپوزلهای مالی فراهم نمایند. این راهکار به آنها توانائی بیشتری در دسترسی مستقلانه به منابع مالی می دهد.



---

گروپ پالیسی بشردوستانه (HPG) یکی از تیم های برجسته جهانی از و متخصصان ارتباطات محققان مستقل است که در زمینه مسائل بشردوستانه کار می کنند. هدف این گروپ بهبود پالیسی ها و اقدامات بشردوستانه از طریق ترکیبی از تحلیل، گفتگو و مباحثه با کیفیت می باشد.

---

---

### گروپ پالیسی بشردوستانه

ODI

Blackfriars Road 203

London SE1 8NJ

United Kingdom

تلیفون: +44 (0) 20 7922 0300

فکس: +44 (0) 20 7922 0399

ایمیل: [hpgadmin@odi.org](mailto:hpgadmin@odi.org)

صفحه انترنی: [odi.org/hpg](http://odi.org/hpg)

---